

Nr 60

Av herr **Wiklund m. fl.**, om påföljd för tillhandahållande av alkohol åt minderåriga.

(Lika lydande med motion nr 52 i Första kammaren)

Ett par beklagliga händelser hösten 1962 aktualiserade en förut knappast uppmärksammas lagstiftningsfråga i problemkomplexet ungdom och alkohol. I två fall, som kom till allmänhetens kännedom, bjöds minderåriga på alkohol-drycker av äldre personer och blev berusade utan att detta enligt lagens bestämmelser kunde föranleda någon påföljd för dem som bjöd.

En trettonårig flicka i Jönköping anträffades redlost berusad i förstugan till en fastighet. Det visade sig, att hon tillsammans med en kamrat bjudits på bilskjuts och sprit av en man och lämnats i förstugan. Vederbörande hade inte gjort något närmande till flickan och sökte efteråt hjälpa henne hem.

I Skövde omhändertogs en fjortonårig flicka något berusad i en park och uppgav att hon bjudits på sprit av två ynglingar. Flickan fick stanna på polisstationen och avhämtades där av barnavårdsnämndens ordförande.

Det är som bekant straffbart att *köpa ut* rusdrycker åt minderåriga, men inte att *bjuda minderåriga på sådana drycker*.

Jönköpings-fallet föranledde en fråga av hr Yngve Hamrin till finansministern, vilken i ett svar den 5 december 1962 förklarade att frågan om lagändring skulle övervägas men att en utvidgning av det straffbara området torde vara svår att genomföra. Någon direkt utfästelse om lagändring lämnades inte.

Alkoholbruket och alkoholmissbruket förefaller att gripa omkring sig hos allt yngre personer. Berusade tonåringar är i dag inte något särskilt ovanligt. Genom kampanjen "Skaffa inte sprit till ungdom" torde samhällets och de enskildas uppmärksamhet på spritöverlåtelse till ungdom ha skärpts. Det är då beklagligt, att man lagligen ej kan komma åt företeelser som de inledningsvis relaterade. Troligen förekommer det i en viss omfattning, att barn bjuds på alkoholdrycker av olika slag och att de — bl. a. på grund av sin ovana vid denna konsumtion — blir berusade med de följer detta kan få.

Det är givetvis inte lätt att på laglig väg komma till rätta med det här aktualiserade problemet. Lagparagraferna kan naturligtvis inte sträcka sina verkningar in på hemmens område. Däremot borde undersökas, om inte bjudning av alkoholdrycker till ungdom *på offentlig plats* eller under liknande förhållanden skulle kunna straffbeläggas. Det är visserligen inte lätt att förhindra

sådant förfarande i och för sig, men däremot skulle ett stadgande av denna innebörd, synes det oss, ge möjlighet till ingripande i flagranta fall.

Det finns redan ett stadgande av snarlik innebörd, nämligen när det gäller ungdomsvårdsskolornas elever. Dessa skolor besvärades av personer, som höll till utanför skolområdet och sökte efter tillfälle att bjuda eleverna — kanske särskilt de kvinnliga — på alkoholdrycker, vilket framtvingade en lagändring.

Utan att anställa jämförelser mellan de nämnda skolornas elever och barn och ungdom i allmänhet måste man anse det otillfredsställande, att samhället står maktlöst mot den som orsakar att barn dricker sig berusade.

På grund av frågans karaktär är vi inte beredda att föreslå någon lagändring men anser att spørsmålet bör snabbtredas.

Under hänvisning till det anförda föreslås,
att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning och förslag rörande påföljd för den som under ovan angivna förhållanden bjuder minderåriga på alkoholdrycker.

Stockholm den 18 januari 1963

Daniel Wiklund

Gustaf Kollberg

Yngve Hamrin

O. Malmborg

Augustinus Keijer

Olle Westberg

Gunnar Hyltander

C. W. Carlsson

Elias Jönsson
i Ingemarsgården

Bertil von Friesen

M. Berglund
